

Från centrala uppbördsnämnden (10 december 1962)

Skatteavdrag för kvarstående skatt

Centrala uppbördsnämnden utfärdade den 11 december 1961 (meddelande nr 4/1961) anvisningar i fråga om skatteavdrag för kvarstående skatt år 1962 för sådana arbetstagare inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som erläggat preliminär A-skatt och som normalt uppbära lön veckovis samt därjämte vid orege bundet infallande tillfällen ackordsöverskott.

Enligt nämndens meddelande den 26 april 1961 ha husbyggnads- och anläggningsindustrierna angivits omfatta husbyggnads- med därtill hörande installations- och anslutningsarbeten (värme-, sanitets- och elektriska installationer, glasmästeriarbeten, smides-, stenhuggeri-, plåtslageri- och målningsarbeten), bergrumsarbeten samt anläggningsarbeten (väg-, gatu- och brobyggnadsarbeten, järnvägsbyggnader, flygfältarbeten, hamnbyggnader, anläggningar för vatten och avlopp, torrläggings-, muddrings- och regleringsarbeten, kraftverksbyggnader och linjearbeten, linbanearbeten samt tunnelarbeten och vissa bergrumsanläggningar).

Önskemål ha uttalats att liknande anvisningar måtte meddelas med avseende å den kvarstående skatt, som grundar sig på 1962 års taxeringar. Denna skatt förfaller till betalning under uppbördsterminerna i mars och maj månader 1963 och skatteavdrag till densammas gäldande skall författningsenligt verkställas under januari och februari respektive mars och april månader 1963.

Då fortfarande för de byggnads- och

anläggningsarbetare, varom nu är fråga, torde kvarstå det särskilda förhållandet, att ackordsöverskotten utgöra en väsentligt större andel av arbetsinkomsterna än för arbetstagare i allmänhet i ungefär samma inkomstläge, finner nämnden skäligt meddela följande förklaring att gälla tillsvidare under år 1963.

Om den kvarstående skatten för sådan arbetstagare inom husbyggnads- eller anläggningsindustrien, varom nu är fråga, uppgår till så stort belopp, att en uppdelning därav på enbart veckoavlöningarna synes bliva alltför betungande för arbetstagaren, bör arbetsgivaren verkställa avdrag för den kvarstående skatten jämväl å ackordsöverskott, som utfaller under avdragsperioden.

Det kan i regel antagas, att avdrag å allenast veckoavlöningen blir alltför betungande om avdraget för kvarstående skatt på normalt utgående veckoavlöning skulle överstiga avdraget för preliminär A-skatt å samma avlöning.

Exempel: En gift arbetstagare, vars hustru saknar inkomst, antages normalt uppbära en veckolön av 210 kronor. A-skatten därå antages utgöra 35 kronor. Arbetstagaren har en kvarstående skatt å 800 kronor. Därav förfaller under första avdragsperioden 400 kronor. Om detta belopp uppdelas på åtta avlöningstillfällen, skulle avdraget uppgå till 50 kronor vid varje veckoavlöning. Mer än 35 kronor anses dock icke böra avdragas på veckolönen. Detta belopp avdrages vid varje avlöningstillfälle oavsett variationer i preliminärskatteavdraget. Överskjutande 120 kronor avdrages på det ackordsöverskott, som antages utfalla under avdragsperioden. På motsvarande sätt förfares under andra avdragsperioden med därunder förfallande kvarstående skatt.

Skattskyldighet för vissa utbildningsbidrag

I en till centrala uppborädsnämnden inkommen framställning har Smålandslandstingens Arbetsträninginstitut hemställt om nämndens uttalande rörande skatteplikt för utbildningsbidrag till personer, som undergå arbetsträning vid institutet.

Riksskattenämnden har i avgivet yttrande över framställningen anfört:

”Jämlikt fjärde stycket av anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen föreligger icke skatteplikt för bidrag från stat eller kommun, vilka enligt av Kungl. Maj:t eller av statlig myndighet meddelade bestämmelser utgå, i samband med utbildning eller omskolning, till arbetslösa och partiellt arbetsföra samt med dem i fråga om sådana bidrag likställda. Till grund för dessa bestämmelser ligger en av skattelagsakkunniga år 1959 avgiven promemoria, behandlad i prop. 1959: 153. I nämnda proposition redovisas bl a (s. 30) ett av överstyrelsen för yrkesutbildning över promemorian avgivet yttrande, däri överstyrelsen framhållit, att genom styrelsens försorg även anordnades utbildningskurser, som voro avsedda för andra kategorier än arbetslösa. I dessa kurser erhöles utbildning för yrken, där brist rådde på arbetskraft. Till deltagarna i dessa kurser utgingo av statsmedel endast timpenning. Dessa bidrag hade av vissa skattemyndigheter förklarats utgöra skattepliktig inkomst, ett förhållande som föranlett avsevärt administrativt arbete för kursledningen, varför överstyrelsen föreslog, att även dessa bidrag skulle undantagas från beskattning. Vederbörande departementschef uttalade emellertid i propositionen, att han — med hänsyn framför allt till svårigheten att för det

dåvarande bedöma omfattningen och konsekvenserna av en skattefrihet, utvidgad utöver vad som föreslagits i skattelagsakkunnigas promemoria — icke ansåg sig kunna tillstyrka att, på sätt överstyrelsen för yrkesutbildning föreslagit, även vissa andra bidrag undantogs från beskattning.

De utbildningsbidrag, som utbetalas vid arbetsträninginstitutet, bestå av grundbidrag, hyresbidrag, familjetillägg och särskilt bidrag. Även om bidragen, som helt bestridas av vederbörande landsting och primärkommun, utgå med samma belopp, som föreskrivas i de av Kungl. Maj:t utfärdade reglerna för yrkesutbildningsverksamheten, utgå de uppenbarligen icke ’enligt av Kungl. Maj:t eller av statlig myndighet meddelade bestämmelser’ utan enligt beslut av arbetsträninginstitutets huvudmän. Med hänsyn härtill och då av det ovan återgivna uttalandet av departementschefen följer, att ifrågavarande bestämmelser i anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen icke böra tolkas extensivt, får riksskattenämnden uttala, att enligt nämndens mening skatteplikt föreligger för utbildningsbidrag från Smålandslandstingens arbetsträninginstitut”.

Under hänvisning till vad riksskattenämnden sålunda anfört får centrala uppborädsnämnden förklara, att skatteavdrag bör enligt uppborädsförordningens bestämmelser verkställas å de utbildningsbidrag, som utbetalas av arbetsträninginstitutet.

Nämnden vill emellertid erinra om att lokal skattemyndighet äger att, om särskilda skäl föreligga, på ansökan av skattskyldig medgiva befrielse från eller nedläggning av skatteavdrag med hänsyn till existensminimum eller att meddela beslut om jämkning.